Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorî nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele Birourî de anunciurî: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Danneber*, în Budapesta: *A. V. Goldberger, Eckstein Bernat*; în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.
Prețul inserțiunilor: o seriă garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărî mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. séu 30 banî.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta“ iese în fiă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șése lunî 6 fl., pe trei lunî 3 fl.
N-rii de Dumineca 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francî, pe șése lunî 20 fr., pe trei lunî 10 fr.
N-rii de Dumineca 8 francî.
Se prenumĕră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectorî.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare, Têrgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șése lunî 5 fl., pe trei lunî 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunî 6 fl., pe trei lunî 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banî. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 188. — Brașov, Joi, 24 August (5 Septemvre) — 1895.

„Tinerimea“ la Asociațiune.

II.

Vorbind despre tinerime, am întrebuințat anume semnele citațiunei, pentru-că în realitate aicî nu e vorba atât de tinerime, cât mai mult de câți-va inșî, carî gerându-se ca conducĕtorî ai junimei, voiau sĕ esploateze momentul și sĕ ocupe teren la alegerea noului comitet.

Tactica spre a ajunge la acest resultat le era dată prin praxa de mai 'nainte, care culminéză în formarea de curente și grupurî separate. Firesce, că ceea ce se pretindea în numele juuimei trebuia sĕ aiba mai mare trecere înaintea adunărei, căcî dóră junimea în primul rĕnd e chiămată a forma óstea combatantă culturală a Asociațiunei.

La adunările generale din Sebeșiu în 1894 și din Sibiiu în 1893, persónele, despre carî e vorba, nicî că s'au înfățișat, ci până în dilele din urmă au fost nu numai pasive față cu scopurile Asociațiunei, dér unde au putut au luat în batjocură și au combătut chiar stăruințele unora și altora pentru realisarea lor. Nu era nimic bun, pentru-că nu erau dumnealor în frunte și pentru-că ideile, ce se propagau, nu eșiau din capetele lor „geniale.“

Cu modul acesta, ómenii curentelor și ai grupărilor separate nu numai că nu înaintau prin organul lor, „Tribuna“, lucrarea în sînul Asociațiunei, dér o împedecau chiar, paralisând în mare parte critica sănĕtósă și leală, ce trebuia sĕ se facă organelor conducĕtóre ale ei ca mijloc de îndreptare și garanță de progres.

In starea acésta s'au aflat pretinșii conducĕtorî ai tinerimei până mai dĕunădî, puține dile înainte de adunarea generală din anul acesta. Acum de-odată, în vederea realegerei comitetului pe alțî trei ani, ei deteră alarmă prin colónele „Tribunei“, că la adunarea din Blașiu are sĕ vină „junimea“, ca sĕ reformeze lumea, sĕ tragă dungă peste trecut și sĕ creeze un viitor, cum n'a mai fost. Póte că președintele, în discursul sĕu de deschidere, a avut în vedere și acéstă anunțare de trecere din pasivitate în activitate, când a dis, că puterî nouĕ se adună în jurul Asociațiunei și-i promit concursul.

Nu-i vorbă, trebuia sĕ se bucure președintele de orî-ce semn de interesare, vină el din orî și ce parte, mai ales avênd în vedere, că — cum a dis — „nu prea suntem mulțumițî cu avêntul, ce societatea nóstră a luat dela începutul sĕu și până adî“. N'a arătat însĕ președintele și causele principale ale acestei regretabile stagnațiunî, între carî una este a se căuta și în faptul, că diarele nóstre n'au sprijinit în comun acord lucrarea în sînul Asociațiunei.

Organul pretinșilor conducĕtorî ai junimei era prea ocupat cu curentele și cu grupările pe alte terene, decât sĕ mai dea atențiune și lucrărei în mic culturale. Dér acuma, se vede, că au cam isprăvit'o pe acele terene și de aceea vor sĕ introducă grupul separat în sînul Asociațiunei nóstre.

De aci vine apoi, că a fost afișată în mod atât de demonstrativ „tinerimea“ la adunarea generală din sĕptĕmâna trecută, ca acéstă firmă sĕ acopere retragerea din pasivitate, care nicî binevoitóre nu a fost, a câtorva grupiștî. Și érășî era binevenit drapelul „tinerimei“, pentru ca cu el pretinșii ei conducĕtorî sĕ pótă intra cu mai mare ușurință în comitetul Asociațiunei.

Planul s'a dat de gol în decursul ședinței a doua a Asociațiunei, când a venit rĕndul raportului comisiunei candidatóre. Atuncî s'au vĕdut ghiarele pisicei, ce era ascunsă în sac. Spre marea surprindere a raportorului însu-șî, un membru din comisiune, care făcea parte din cei 16, carî au subscris propunerea lansată în numele tinerimei, a anunțat de-odată vot separat, pentru-că comisiunea nu a ținut îndestul sémă de pretensiunile grupului și nu a ales pe cutare și cutare la cutare și cutare loc. Cel cu pricina vine și sprijinesce însușî propunerea, ce-l privesce, făcêndu-șî sie-șî elogiurî; al treilea, tot dintre cei 16, vine și pune vêrf modestiei pretinșilor conducĕtorî ai tinerimei, amenințând adunarea, că décă de bună voiă nu va ține sémă de cererile lor, a grupului și curentului deosebit, o vor forța-o sĕ le priméscă. In decursul discuției mai cade și cuvêntul, că se tractase pe sub mână chiar de-o rĕsturnare a comitetului vechiu.

In fața acestei neașteptate și ne mai pomenite debutărî și isbucnirî a spiritului terorist, eserciat de câteva persóne pe conta celor 16, subscrișî la propunerile amintite, a isbucnit și simțul de indignare în adunare, ér eroii dilei, vĕdênd efectul contrar produs, au bătut în retragere și așa s'a încheiat în pace și în liniște adunarea Asociațiunei.

E clar și invederat, după tóte acestea, că tinerimea nóstră nu póte avé nicî o solidaritate cu astfel de purtare, care numai onóre nu-șî póte face. Numele ei a fost dér în mod nedemn usurpat în casul de față. Dér mai mult, s'a abusat chiar și de numele celor 16, carî prin aceea, că au subscris o propunere, în care se află netăgăduit bune și prețióse idei, n'au voit sĕ dea charte blanche câtorva dintre ei, spre a se folosi de numele lor pentru a urmări scopurî personale și a brusca o adunare întrégă.

Pare că președintele Asociațiunei, cu tótă prevenirea, ce a arătat'o noilor óspețî, s'a temut de-o asemenea întorsĕtură, căcî când a amintit, că nu prea suntem mulțămițî cu avêntul, ce a luat Asociațiunea, a adaus:

„Pentru aceia dintre noi, carî judecă astfel, corectivul ese imediat de sine: sĕ punem umĕrul cu toții, sĕ lucrăm cu mic cu mare, bĕtrânî și tinerî întru înțelegere frățéscă, unul fiă-care după mĕsura puterilor sale, și fructele vor deveni din ce în ce mai numĕróse, vor câștiga crescere și desvoltare... Divisiunile ivite pe alte terenurî, pe terenul acesta sĕ lipséscă și Asociațiunea va prospera.“

Etă déră, că problema adevĕrată a tinerimei este marcată în cuvêntul de deschidere presidențial. Ea trebue sĕ pună umĕr la umĕr, ca sĕ misce înainte carul culturei nóstre naționale. Acésta însĕ nu o va pute face ca grup separat cu ambițiunî personale și cu pornirî teroristice, cum a fost presentată de cei ce s'au făcut procatorii ei la adunarea trecută, ci numai fiind chitul cel tare, ce légă tóte puterile într'un mănunchiu. Tinerimea trebue sĕ fiă condusă numai de ideile marî, carî unesc, nu însĕ de micinimia, care desbină.

De aceea dicem, că la adunarea trecută nu s'a manifestat spiritul adevĕrat al tinerimei. Când acesta se va manifesta în tótă vigórea lui, nu se va mai audi vorbind de grupul tinerimei, nicî nu va mai fi de lipsă sĕ se facă curte tinerilor, ci numai un gând și o însuflețire va cuprinde pe toțî, începênd dela venerabilul președinte până la cel mai tinĕr membru al Asociațiunei.

CRONICA POLITICĂ.

— 23 August.

Reptila guvernamentală din Clușiu „*Kolozsvár*“ se ocupă în primul ei de adî cu **conferența episcopilor catolicî**, cu *atitudinea clerului înalt catolic* și a **naționalităților** față cu nouĕle legî bisericescî politice. Inainte de tóte fóia ungurésca con-

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Mănăstirea de Argeș.

Baladă poporală întocmită de V. Alesandri
Musica de Iacob Mureșianu.

II

Haina musicală în care d. I. Mureșianu a îmbrăcat admirabila poesiă epică-lirică, nu este o haină din stofă ușóră, ci este o țesĕtură tare și fină, care pe lângă frumseță mai denotă și trăinicie. Composiția întrégă este de-o singură structură. Nimic cârpăcit întrensa, nimic ce ar aduce pe auditor în conflict cu sentimentele lui. Musica e puternică și, deși se presentă în costumul clasicismului după tóte cerințele artei, ea totușî se impune ascultătorului român în mod irresistibil; îl câștigă, îl convinge, îl induioșéză, îl însuflețesce și-l răpesce cu sine. Par'că le vedî și le simțî tóte cum se petrec; vedî cum se mișcă céta condusă de Negru-Vodă pe Argeș în jos, și cum se desfășură scenă după scenă, făcêndu-te sĕ urmăresci cu tot mai mare încordare tóte peripețiile tabloului impuitor, ce ți-l ofere armonisarea și orchestrarea întregei opere. Este soiul de musică naturalistă, introdusă de marele compositor german Wagner, și acum cu mare succes cultivată și de Italienî, cum e Mascagni, ér în timpul din urmă Verdi, și de Francesî, cum e Massenet.

Balada a împărțit'o compositorul în trei părțî, indicate de noi în descrierea sujetului. Partea întâiu se încheiă cu jurămêntul zidarilor. De aicî se începe partea a doua, când în dorî de di Manole se suie sus pe schele și se uită în câmp, ca sĕ cerceteze, care soțióră, care soróră se apropiă mai întâiu, și se sfîrșesce cu țipetele desperate ale Anei, pe care o cuprinse zidul încât vai de ea, nu se mai vedea“. Partea a treia în fine începe, unde Negru Vodă vine sĕ vadă Mănăstirea, falnica zidire terminată.

Legătura în armonisarea și orchestrarea fiă-căreia din aceste trei părțî, este reușită. Cu mult succes a împărțit autorul textul baladei între *cor, solî* și *narator*. Corul are acele părțî unde pe lângă enararea faptelor se mai esprimă și o acțiune viuă, pe care corul împreună cu orchestra o și îndeplinesce, dând astfel un colorit mai natural, mai actual cuprinsului poesiei, pe când naratorul (solo) se mărginesce numai la rolul unui povestitor. Solii, Negru-Vodă, Ciobanul, Manole și Ana cuprind versurile în orațiă directă ale poemei.

Părții I și a II-a a baladei îi premerge câte-o uvertură esecutată de orchestră.

Partea I.

Uvertura la acéstă parte este plină de efect și prepară pe auditorî la desfășurarea dramei. Cu dibăciă se face întrensa descrierea ruinelor — a zidului părăsit și neisprăvit. Aicî autorul a imitat în cuarte și cuinte stilul wagnerian, ținênd însĕ sémă de gingășia poesiei și lăsând se tréca prin tótă armonisarea, ca un fir roșu, accentele lirice ale doinei ciobănescî.

Corurile din partea primă sunt arangiate parte ca *canon*, unde două vocî în terțe conduc tot-déuna melodia, parte ca *fuge*, unde se întêmplă aceeașî numai cu deosebirea, că fiă-care voce începe cu alt ton.

Veselului cor, „pe Argeș în jos, pe un mal frumos“, cu care se începe balada, îi urméză solo lui Radu Negru: „Mândre ciobănaș, din fluer doinaș“. Vodă agréesce pe cioban în limbagiul lui poporal, musica reproduce limbagiul prin flaut, care cântă doina ciobănéscă. Tot în accentele lirice poporale rĕspunde și ciobanul, însĕ îngrozit de tradiția locului pustiu și a zidului pe care „cânii cum îl vĕd, la el se reped“, musica în forma de recitativ, îa érășî caracterul dramatic.

Corul „Cât îl audiea, Domnu 'nveselia“ este un *canon*. Sopran și

stată, că o bună parte din clerul înalt român a luat parte la conferența episcopilor catolicĭ, care a nimicit speranțele partidei poporale catolice și ale naționalităților. Acum — dice „Kolozsvàr“ — să asculte și *sĕ se plece și greco-orientalii înaintea legei.* „Er agitatorii naționalităților vor roși de rușine, vĕdĕnd acest fiasc umilitor. Ei au cutezat sĕ crédă, că se vor puté provoca la preoțimea înaltă maghiară, ca la aliații lor, care deși din punct de vedere bisericesc, însĕ totușĭ contra legilor statului maghiar se vor lupta și vor progresa pe cale nelegală. Servéscă-le dér lor conferența drept lecțiune esemplară. Invețe dela acésta stimă față de legile statului maghiar.... Prin faptul acesta i-a ajuns un mare desastru, desastrul acesta este bancrutul trist al congresului naționalităților... Și preoțimea înaltă catolică póte vedé, că atuncĭ, când cine-va provócă turburare în acéstă țéră sub orĭ-ce fel de titlu, îndată îșĭ ridică capul *hienele* naționalităților, mercenarii ultraiștĭ, salahorii plătițĭ ai Ligei, cercênd sĕ ațițe focul“ — Aceste sunt conclusiunile, ce le trage „Kolozsvár“ din hotărîrile conferenței episcopilor catolicĭ, conclusiunĭ capabile numai de nisce capete înfierbântate, ca ale celor dela fóia guvernamentală din Clușiu.

*

Diarul „*Echo de Paris*“ anunță, că în ministeriul frances de esterne se păstréză cu multă grije copia unei scrisorĭ, ce a fost adresat'o împĕratul *Wilhelm* decedatului moștenitor de tron austro-ungar *Rudolf*, în care se dice, că **împĕcarea Țarului este un interes al Germaniei și Austro-Ungariei** și că acesta ar fi și scopul viitórelor intrevederĭ de monarchĭ. Scrisórea mai spune, că împrejurările pretind, ca visita acesta sĕ se facă mai întâiu Țarului.

*

Alaltăerĭ s'a celebrat în Berlin sĕr**barea învingerei dela Sedan**. Din incidentul acesta împĕratul *Wilhelm* depeșă prințregentului Bavariei *Luitpold*, amintind cu recunoscință sprijinul hotărîtor al armatei bavarese în acea luptă nefericită pentru Francesĭ. Despre depeșa trimisă prințului *Bismarck* am fost amintit erĭ. In palatul imperial din Berlin s'a arangiat cu ocasiunea acestei sĕrbărĭ un prând festiv, la care împĕratul Wilhelm ținù un toast, accentuând eroismul gardelor germane, și amintind *curagiul desperat*, cu care se luptase armata francesă. Tot în acest toast împĕratul aminti despre *o cétă de omenĭ (socialiștii) nevrednicĭ de-a purta numele de Germanĭ*, carĭ cutéză chiar în dilele aceste sĕrbătorescĭ, a defăima poporul german și a trage în noroiu persóna sântă (!) a mortului împĕrat; și provócă pe toțĭ sĕ lupte ca sĕ se mântuéscă de astfel de elemente. Apoi ridică păharul în senĕtatea *regelui Saxoniei*, care încă era de față și care mulțumi. — Ministrul de interne german dĕdù ordin, ca în întreg imperiul sĕ sè *interdică ținerea de adunărĭ social-democrate*, carĭ ar voi sĕ se ocupe cu sĕrbarea Sedanului.

Conferența episcopilor catolicĭ.

„*Magyar Allam*“ scrie despre conferența episcopilor catolicĭ următórele:

Conferența s'a ocupat a doua di cu circulara, pe care va avé sĕ-o esmită credincioșilor, cuprinsul cărei circulare este, că credincioșii sunt *siliți* a se supune *legilor nefericite*, ca nu cum-va sĕ se creeze consecuențe nefavorabile de drept individual, dér pentru aceea *căsĕtoria bisericéscă rĕmâne în puterea sa morală neștirbită.* Credincioșii sunt așa déră provocațĭ, ca sĕ nu se mulțuméscă cu căsĕtoria de stat, căcĭ aceea nu va fi nicĭ odată recunoscută de atare, ba cei ce vor rĕmâné singur numai pe lângă căsĕtoria de stat, *vor fi amenințațĭ și cu pedepsele bisericescĭ.* Credincioșii sunt provocațĭ, ca înainte de a-se presenta înaintea oficiului căsĕtoriei de stat sĕ se presenteze și la oficiul bisericesc, éră preoții se fac atențĭ, că împedimentele căsĕtoriei religióse rĕmân și pe viitor în vigóre.

Corul episcopesc ridică acusă amară înaintea „națiunei“, că statul șterge caracterul creștin de nouĕ sute de anĭ al Ungariei prin aceea, că denegând sfințenia căsĕtoriei, degradéză acéstă instituțiune morală la un simplu contract.

Dér și mai energic este tonul circularei preoților, în care li-se dau îndrumărĭ și cu privire la luptele din viitor. Corul episcopesc fixéză cetirea circularei către popor pe *29 Septemvre.* Tăcem de-ocamdată despre îndrumările particulare, fiind acelea de caracter pastoral și referindu-se mai mult la aplicarea regulelor eclesiastice. Liberalii sĕ crédă, că acelea vor sprijini principiile lor, căcĭ urmările îi vor desilusiona. Consfătuirea episcopéscă a predat afacerea congresului învĕțătoresc subcomisiunei pedagogice. Afară de acestea s'au mai pertractat și alte lucrurĭ, dér de mai puțină însemnătate. *Organisarea politică și acțiunea camerei magnaților, nu au ajuns pe tapet.* Dispositiunea a fost seriósă și a doua di consfătuirea unilaterală. In ton mai elevat a vorbit numai primatele, când a ajuns *la suspiționdrile foilor liberale, carĭ susțin, că el nu combate cu trup și suflet legile radicale.* Eminența Sa a declarat în modul cel mai categoric, *că nu se va împăca cu nouĕle legĭ și nisuesce spre ștergerea lor.* Eminența Sa *nu a adus pe tapet* cestiunea aplicării învĕțătorilor, ca purtătorĭ de matricule, de-asemenea a trecut și corul episcopesc peste acest lucru delicat. Cardinalul-primate a mai adaus, că nu a pertractat cu guvernul în privința punerei preparandiilor la disposiția statului.

Voce germană
despre cestiunea naționalităților.

„*Deutsches Volksblatt*“ din Viena publică un articol mai lung asupra cestiunei naționalităților din care estragem următórele:

Dualismul n'a corespuns de loc tainicelor planurĭ ale amicilor sĕi, de-a frânge gâtul cestiunei naționalităților. El a făcut în loc de unul, douĕ state de naționalitățĭ. In nicĭ unul dintre aceste douĕ state, nu s'a resolvat încă cestiunea naționalităților, din contră dualismul a produs pericole permanente pentru monarchia întrégă.

In Austria, dela dualism încóce, s'a încercat în felurite modurĭ resolvarea acestei cestiunĭ, însĕ tóte nisuințele acestea au suferit naufragiu, și trebuia sĕ se întêmple astfel, deóre-ce a desconsiderat adevĕrata ființă a acestor lupte. Nicĭ dominațiunea germano-liberală, nicĭ feudalismul lui Hohenwart a așa numitelor „individualitățĭ istorico-politice“ nu a fost de natură a resolva cestiunea. Causa principală a acestei confusiunĭ zace în așa numitul „drept istoric“. Căcĭ, mânecând dela diploma din Octomvre, décă li-s'a restabilit Maghiarilor dreptul lor istoric, atuncĭ nicĭ Cehilor nu li-se póte disputa, prin nicĭ o sofismă, dreptul lor istoric, pe câtă vreme esistă dualismul.

Insĕ un federalism, pe basa acestor „pergamente îngălbenite“ ar fi egal cu, a espune, fără crutare, pe mai multe milione de Germanĭ de alte naționalitățĭ în schimbul restabilirei regatului medieval cu granițele lui etnografice absolut volnice, ar însemna a duce la estrem lupta naționalităților.

Maghiarii stau față cu naționalitățile tot pe basa sistemului lui Bach. Ei chiar décă ar avé de gând sĕ facă unele concesiunĭ de limbă naționalităților — ceea ce e fórte puțin probabil — totușĭ acéstă politică a lui Taaffe ar fi imposibil sĕ dea alte resultate, ca în Austria. Teatrul de luptă s'ar strĕmuta pe strade și din strĕinătate în parlamentul din Budapesta, ér contrastele mai curênd ar cresce, decât ar scădé.

Din programul naționalităților transpiră un aer de tot federalistic, el se lapĕdă încâtva de legea naționalităților, ca de o lege, ce nu póte mulțămi pe naționalitățĭ, chiar décă s'ar esecuta, pretinde pentru fiă-care naționalitate un ministru național etc.

Trebue sĕ trécă și Ungaria, în cestiunea naționalităților, prin tóte fasele prin carĭ a trecut Austria dela Bach și până adĭ? Acésta ar fi o curată nebunie! Pentru soluțiunea definitivă a tuturor acestor cestiunĭ nu esistă, decât un singur mijloc serios diplomatic, și acesta este: introducerea federalismului în întrégă monarchia, pe basa separării naționalităților după granițele lor etnografice.

SCIRILE DILEI.

— 23 August.

Proces de pressă contra „Gazetei Transilvaniei“. Tóte foile ungurescĭ din Budapesta publică cu multă satisfacțiă, și ca la un fel de comandă, următórea scire: „Tribunalul de pressă din Clușiu va pertracta în curênd un interesant proces de pressă. Dr. *Alexics* György a acusat pe fóia maghiaro-fagă „*Gazeta Transilvaniei*“ pentru vătĕmare de onóre și calumniă. Acesta va fi primul cas, când într'un proces de presă pentru naționalitate Român acusă pe Român, fiind-că *i-a atacat patriotismul maghiar.* Se scie, că Alexics este profesor de limbile orientale la Academia orientală din Budapesta, și pe lângă acésta lucréză și pe terenul diaristicei. Mai ales activitatea acésta a lui supĕră pe veninósa fóiă valahă, decĭ l'a numit renegat, care *și-a vêndut Maghiarilor condeiul, viața și tot ce are*, și ast-fel sĕ nu mai aștepte, ca vre-un Român cinstit sĕ stea vre-odată de vorbă cu el. Procesul contra „*Gazetei*“ se va pertracta pe la sfîrșitul lunei curente“.

— o —

Consistoriul metropolitan gr. or. Cetim în „Telegr. Rom.“: Dumineca în 20 August a. c. s'a întrunit consistoriul metropolitan la ședințele sale ordinare. Ședințele aceste sunt de o deosebită importanță, fiind a-se lua mĕsurile cuviinciόse pentru ținuta clerului și a poporului nostru în fața legilor celor nouĕ politice bisericescĭ. La ședințele aceste s'au presentat asesorii strĕinĭ: Vicariul Iosif Goldiș archimandrit, Filaret Musta archimandrit, protopresbiterii Mihail Popovicĭ, Dr. Gregoriu Popovicĭ și Iuliu Dan, apoi membrii laicĭ: Vincențiu Babeș, Dr. Alecsandru Mocsonyĭ, Iulian Ianculescu, Ioan Lenger, Nicolau Zigre și defensorul matrimonial Ioan Bran de Lemény. In ședința primă membrii noi aleșĭ ai consitoriului metropolitan, protopresbiterii Iuliu Dan și Mateiu Voileanu, apoi protodiaconul Dr. Remus Roșca profesor și director seminarial, au depus jurămêntul.

—o—

Denumirea Metropolitului Bucovinei. Cetim în „*Gazeta Bucovinei*“, care a reapărut, următórele: Sĕ svonesce prin Cernăuțĭ, că denumirea Metropolitului *e iminentă.* Ba sĕ spune chiar, că s'ar face deja pregătirĭ în curtea Metropolitană pentru primirea felicitărilor. Nu suntem autorisațĭ a desminți aceste scirĭ, dér după informațiunile, ce ne-am câștigat din isvor autentic, putem spune cu siguranță, că tóte scirile de acéstă natură sunt lipsite de orĭ și ce basă.

—o—

Bastimentele române, încrucișătorul „Elisabeta“ și bricul „Mircea, au părăsit alaltă erĭ apele Constantinopolului pentru a-se întórce în țéră. Sâmbătă, cu ocasia aniversărei suirei pe tron a M. Sale Sultanului, bastimentele române au fost pavoazate și iluminate în mod splendid. D. colonel Urseanu a încunosciințat erĭ prin o depeșă pe ministerul de rĕsboiu, că bastimentele române „Elisabeta“ și „Mircea“, de sub comanda d-sale, au sosit erĭ în portul Constanța.

—o—

Manevrele din Austria. Erĭ a fost prima di de manevre a corpurilor al 8-lea și al 14-lea de armată, la Budweiss. Inaintea prândului, care s'a dat în cortul pe care l'a întrebuințat archiducele Albrecht în timpul campaniei de la Custozza, monarchul a rostit un discurs reamintind cu o adêncă emoțiune pe archiducele Albert și promițênd sĕ mérgă și pe viitor pe urmele archiducelui și de a face mereu progres, rĕmâind în ideile sale. Au asistat la acest prând: archiducele Rainer, miniștrii de resbel și șeful statului-major.

—o—

Princesa Bulgariei în România Sâmbătă séra, la órele 11, a sosit la gara de Nord din Bucurescĭ cu trenul Espress-Orient, A. S. Maria Luisa, principesa Bulgariei, cu fiiul sĕu prințul moștenitor Boriș. Alteța Sa a fost primită, din partea guvernului român, de d. Alex. Ghica-Brigadiru, secretarul general al ministerului de esterne, de d. colonel Macarovicĭ, comandantul pieței și de d. colonel Capșa, prefectul poliției capitalei, care a avut onórea de a remite principesei un buchet de florĭ din partea d-lui prim-ministru Lascar Catargiu. De asemenea se mai aflau la gară d-na Stancioff, damă de onóre a principesei și soția agentului diplomatic din Bucurescĭ, care învitată sĕ-șĭ reia ocupațiunile, a și plecat împreună cu AA. LL., apoi personalul agenției bulgare și un public numĕros compus din membri de ai coloniei bulgare și din toțĭ studenții bulgarĭ, carĭ îșĭ fac studiile prin șcólele române din Bucurescĭ. S'au oferit principesei Maria Luisa buchete de florĭ, ér câțĭ-va studențĭ au rostit alocuțiunĭ, la care A. Sa a rĕspuns în limba bulgară. Alteța Sa a continuat drumul spre Giurgiu la órele $12^1/_2$, cu un tren special. Aicĭ, încă dela órele 12, sosise bastimentul bulgar „Krum“, pe bordul căruia se afla A. S. Ferdinand, principele Bulgariei, care aștepta sosirea Augustei sale soții. Altețele Lor au fost întêmpinate în portul român dunărean de tóte autoritățile locale. Basti-

---

alt încep, ér tenorul și basul întră mai târdiu, Orchestra imitéză aicĭ mersul celor din céta lui Radu Negru spre „locul de grindiș, la verde aluniș“ unde s'afla zidul părăsit.

Măreț e momentul, când Negru-Vodă ajunge și dice

Ĕtă zidul meu!
Aicĭ aleg Eu
Loc de Mănăstire
Și de pomenire.

Orchestra întrebuințéză aicĭ numai fanfarele, carĭ dau acordurile, ce légă melodiă de melodiă. Aicĭ este de remarcat tonul cel înalt pe cuvêntul Eu — „Aicĭ aleg **Eu**“ — ce se accentuéză prin C-ul din octava mare de bas, pe care ton autorul a mai pus și o *fermată* (corónă), ca sĕ iésă și mai majestos.

Fuga din corul: „Meșterii grăbia, sforile întindea“... „a doua di ér, a treia di ér... lucra înzadar“ este cea mai reușită dintre tóte. Ea e țesută cu dibăciă. Orchestra îngânéză surparea zidului și lucrul meșterilor, cum întind sforile, mĕsură locul, sapă șanțurĭ și lucră la ridicarea zidului.

Naratorul descrie desnădăjduirea lucrătorilor și a lui Manole, care „nicĭ, că mai lucra, ci mi-se culca“. Când se deștéptă Manole, întră tótă orchestra cu putere, și Manole destăinuesce, ce a visat, cântând „Nouĕ meșterĭ marĭ, calfe și zidarĭ“... Aicĭ musica este acomodată importanței ce-o dă Manole visului sĕu.

Urméză romanța, care cuprinde comunicarea visului și provocarea de a-i urma. Acéstă romanță se distinge prin frumseța și gingășia melodiei, ér în partea a doua prin energia plină de efect la oferirea și primirea jurămêntului. Corul „pe ea s'o jertfim, în zid s'o zidim“, susținut de întréga orchestră, accentuéză cu putere momentul solemn. Pare că vedĭ cum ridică toțĭ mânile și jură.

Aicĭ se încheiă partea I, care impresionând adênc pe ascultătorĭ, ei sunt deja câștigațĭ și mișcațĭ de musica duiósă și totușĭ puternică, ce-i pregătesce pentru momentele dramatice, carĭ au sĕ urmeze și pe carĭ cu încordare le aștéptă.

mentul bulgar a plecat din Giurgiu la Rusciuc la órele 2 din nópte. A. S. prinţul Bulgariei, mişcat de frumósa primire, ce s'a făcut Augustei sale soţii pe pământul României, a trimis d-lui Al. Ghica-Brigadiru, secretarul general al ministerului de esterne, o căldurósă telegramă, prin care îl rógă sĕ esprime guvernului român sentimentele sale de gratitudine pentru acéstă delicată atenţiune.

—o—

Schimbări la postă. D-l *Jozsa* director-şef al oficiului de postă din Braşov, este inaintat la gradul de *nou şef* al postei centrale din Budapesta, ér locul d-sale îl va ocupa la posta din loc baron *Purczell*, fost şef de postă în Arad.

—o—

Jidanii şi manevrele. Telegramele din Budweiss (Bohemia), unde monarchul cu ocasiunea manevrelor a primit diferite deputaţiunĭ, constată, că Majestatea Sa n'a primit deputaţiunea jidanilor între confesiunĭ, ci în ordinea diferitelor societăţĭ şi *grupurĭ*. La *Cluşiu*, Jidanii încă vor fi primiţĭ de Majestatea sa ca *grup separat*, ḑice „Hazánk“.

—o—

O Româncă premiată la Paris. D-şóra Solacoglu a obţinut premiul întâiu de pian la conservatorul de musică şi de declamaţiune din Paris. Numita d-şóră e prima Româncă, care obţine acéstă distincţiune.

—o—

Desgroparea cadavrului lui Paganini. Se anunţă din Parma: In sĕptĕmâna trecută a fost desgropat în cimiterul de aci cadavrul marelui virtuos în violină *Paganini*, pentru a fi îngropat la un loc mai demn pentru el. Cadavrul, a cărui faţă este fórte bine conservată, a fost espus aci câte-va ḑile.

Capitulul metropolitan gr. cat. de Alba-Iulia şi Făgăraşiu cu adâncă întristare anunţă adormirea în Domnul a iubitului confrate Reverendismului Domn

Alesandru Micu,

canonic Custode al bisericei catedrale metropolitane din Blaşiu, asesor al Sântului Scaun metropolitan, membru al tribunalului matrimonial de a II-a instanţă pentru diecesele sufragane, membru al csactoratului archidiecesan, membru al associaţiunei transilvane pentru literatura română şi cultura poporului român.

Carele provĕḑut cu s. sacramente după morb scurt a rĕposat în 2 Septemvre la 3 óre după amédĭ în n. etăţii al 66-lea, ér al preoţiei al 32-lea.

Osĕmintele dênsului se vor înmormênta în 4 Septemvre st. a. la 3 óre după amédĭ.

Blaşin, în 3 Septemvre 1895.

Fiă-i ţĕrîna uşóră şi memoria binecuvêntată!

Sĕbările dela Şimleu.

Vĕḑênd, că nu mai raporteză nimenĭ despre serbările dela Şimleu, carĭ au fost cele mai înălţătóre momente de sĕrbătóre ale Românilor Sĕlăgenĭ, vin eu, deşi mai puţin competent, sĕ scriu ceva.

O ḑi atât de frumósă, ca cea din 11 August n. c., de mult nu au avut Românii Sĕlăgenĭ, cel puţin eu nu sciu sĕ fi avut dór nicĭ-odată. Voiŭ descrie pe rênd sĕrbările lor din acéstă ḑi:

Sfinţirea Bisericei. Biserica română greco-cat. din Şimleul Silvaniei e situată la un loc fórte frumos şi impunĕtor, în piéţa oraşului, unde nu se află altă biserică. Nu departe de biserică, 40—45 paşĭ, se află „institutul de credit şi economii Silvania“, ér la alţĭ vre-o 60 paşĭ scóla de fetiţe a Reuniunei femeilor române sĕlăgene. Tóte aceste trei instituţiunĭ se află în piéţă afară de scólă, care e mai la o parte, *dér în nemijlocită apropiere de piéţă.*

Biserica prin crucea sa, ce se înalţă maiestos pe frumosul şi înaltul ei turn, ér celelalte două instituţiunĭ prin inscripţiunile lor românescĭ vestesc, că ele sunt proprietatea Românilor. Institutul de credit însĕ, după-cum am înţeles, nu va mai fi mult timp în localitatea de acum, care dealtfel e proprietatea sa, ci va fi strămutat într'o casă frumósă cu etagiu, pe care institutul a cumpĕrat'o de curênd şi care e cea mai frumósă clădire în Şimleu, afară de gimnasiul rom.-cat. Că a isbutit „Silvania“ sĕ cumpere acéstă frumósă casă, spre bucuria Românilor, e meritul vrednicului nostru conducĕtor sĕlăgean, a d-lui Andreiu *Cosma.*

Biserica română din Şimleu nu-i zidită din nou, ci e numai reparată atât înafară, cât şi mai vîrtos inlăuntru, dér e reparată pictată fórte frumos. Sânţirea a făcut'o Rvdis. Dn. Alimpiu *Barboloviciu* vrednicul vicar al Sĕlagiului, asistat de protopopii: Dem. Coroianu (Santău) şi Teod. Pop (Ortelec); şi de parochii: V. Pătcaş (Hotoan), V. Cristea (Giurtelec); I. Vaşvari (Bîrsĕu); Graţian Flonta (Căţelul român Vasile Hoblea (Cig); Ant. Bălibanu (Acâşĭ); Tit Trif (Cehii); A. Orian (Cizer); L. Sima (Marin); A. Sima (Pericei); Gr. Şimon (Stîrciu); A. Bulzan (Mălăgia); Gr. Sima (Cosei); A. Petruca (Crasna); Clem. Pop (Recea); Şt. Sabău (Văicău) etc.

S.-liturgiă s'a celebrat cu o pompă neobicĭnuită, fiind în total vre-o 30 de preoţĭ concelebranţĭ, ér cântările le-a esecutat corul tinerimei Sĕlăgiene, compus din clericĭ, juristĭ şi studenţĭ de gimnasiu sub conducerea tinerului de marĭ sperante V. Oros, stud. în drepturĭ. La sfirşitul Liturgiei, D-l vicar Barbolovicĭ a ţinut o prea frumósă şi însufleţitóre cuvêntare ocasională, ascultată cu mare atenţiune din partea numĕrosului public. Privitor la cele religióse, aşĭ puté sĕ observ numai, că ar fi fórte de dorit sĕ aibă preoţii un îndreptar, după care sĕ scie, care când are sĕ ḑică câte-o ectenie, ca sĕ nu încépă mai mulţĭ de-odată.

Sfirşindu-se cele bisericescĭ, la 10 óre a urmat:

II. Adunarea generală a „Reuniunei femeilor române Sĕlăgene“, împreunată cu o frumósă esposiţiune.

La $10^1/_4$ D-na Presidentă *Clara Maniu* n. *Coroian*, a deschis şedinţa prin o vorbire acomodată; la masă se afla şi D-na vicepresidentă *Maria Cosma n. Dragoş*, *Emilia Pop* secretară şi *Emilia Vicaş* casieră, şi neobositul D-l Andreiu Cosma, ca bărbat de încredere. S'a dat cetire raportului comitetului şi al cassei, ér apoi s'au încassat taxele. După câte-va agende încă, s'a închis şedinţa anunţându-se înaugurarea esposiţiei la 4 óre d. a.

Se scie, că „Reuniunea femeilor române Sĕlăgene“ susţine în Şimleu o scólă de fetiţe, care tot mai mult corĕspunde misiunei sale culturale, ceea ce în locul prim avem de-a mulţămi d-lui Andreiu Cosma, directorul acestei scóle.

III Adunarea „Despărţĕmêntului XVI (Sĕlăgian-Chiorean) al Asosiaţiunei“ s'a ţinut tot în biserică, fiind deschisă din partea Rvds. Dn. vicar Barboloviciu, directorul despărţĕmêntului, prin o classică vorbire, ce a fost primită cu mult entusiasm şi aprobărĭ generale. După asta a urmat alegerea notarilor *ad hoc* în persónele preoţilor A. Vicaş din Hidig şi V. Vaida din Cristelec.

Raportul comitetului despre activitatea sa, peste tot a fost îmbucurător, dând o detaiată descriere a stării scólelor române poporale din Sĕlagiŭ. Din raport am aflat, că numĕrul celor ce au frecuentat scólele, s'a îmulţit cu 800. Comitetul a esmis câte doi delegaţĭ, carĭ au avut datorinţa onorifică de-a asista la tóte esamenele dela scólele din Sĕlagiu. Apoi a împărţit premii învĕţătorilor, carĭ au arătat mai mult progres. In acest scop D-l G. Pop de Băsescĭ a dăruit o vacă cu viţĕl şi o scrófă cu purcei; d-l Dr. I. Nichita, advocat în Zĕlau, a contribuit 20 fl.; Florian Cocian advocat în Ceh cu Ioan Pop, proprietar în Domniu, 20 fl.; vicarul Barbolovicĭ 10 fl.; Andreiu Cosma 10 fl.; N. Mica, notar în Odorhei 10 fl.; Dem. Suciu advocat în Ceh 10 fl.

Frumosul obiceiŭ, de a premia dascălii meritaţĭ, după cât sciu, în nicĭ nu alt despărţĕmênt nu esistă. Despărţĕmêntul Sĕlăgian-Chiorean a iniţiat şi o colectă numită a „*cruceruluĭ*“.

După înscrierea câtor-va membrii (puţinĭ de tot!) şi încassarea taxelor, şedinţa s'a închis.

IV Banchetul. La 2 óre p. m. a urmat banchetul, la care au luat parte cam 120 de persóne. In frunte şedea vicarul Barbolovicĭ şi D-na Clara Maniu, presidenta Reuniunei, şi vice-presidenta acesteia D-na Maria Cosma, apoi vicarul Rodnei Dr. I. Pop etc. Intre cei presenţĭ am observat pe d-l Dr. E. Dăian dela „Dreptatea“ din Timişóra, profesorul din Brăila Dr. Aug. Paul, Gavril Trif profesor preparandial în Teresiopol, profesorul Carşai din Blaşiu etc.

Şirul toastelor l'a deschis vicarul Barbolovicĭ pentru Maiestatea Sa în partea primă, ér în a doua pentru Episcopul diecesan Szabo; d-l Andreiu Cosma a golit paharul în sănĕtatea presidentului „Asociaţiunei“, I. Moldovan, şi pentru comitetul central; părintele Iernea, entusiasmat vorbì pentru directorul despărţĕmêntului, vicarul Barbolovicĭ; advocatul Nilvan din Şomcuta pentru Reuniunea femeilor cu presidenta acesteia D-na Maniu şi vice-presidenta D-na Cosma; părintele V. Cristea pentru D-nii G. Pop de Băsescĭ şi G. Trif; părintele Pătcaş special pentru G. Pop de Băsescĭ; părintele Budişan a beut în sănĕtatea iubitului nostru Dr. Lucaciu; a mai toastat părintele protopop T. Pop şi A. Cosma, care bĕù pentru d-l Dr. E. Dăian dela „Dreptatea“ ca representant al pressei române; d-l Dăian, rĕspunḑênd, închină pentru bărbaţii conducĕtorĭ din Sĕlagiu, vorbind mai întâiu despre succesul congresului naţionalităţilor; Părintele Bălibanu cu multă însufleţire naţională şi cu stimă pentru tinerimea română, ér dascălul Bobiş pentru învĕţătorii românĭ.

D-l president Barbolovicĭ dă apoi cetire telegramei trimisă de d-l G. Pop de Băsescĭ din Pesta, în care acesta îşĭ esprimă regretul pentru neparticiparea la congresul naţionalităţilor a Sĕlăgenilor, şi telegramei venite dela poporul român din Şomcuta.

Cu acestea masa s'a ridicat.

(Va urma.)

Din Bucovina.

— August 1895.

(Fine.)

A murit Silvestru şi acuma tóte se schimbă, ba se aduce în Nr. 59 al „G. B.“ o scrisóre, în care se spune, că respectivul de-aceea a vorbit aşa, ca nu cumva prin predica sa sĕ se întêmple aceea ce s'a întêmplat lui Hacman în Ciocănescĭ. Aicĭ vorbind episcopul Hacman despre muncirea lui Christos, un ţĕran auḑênd aceste, eşise afară şi căuta pe evrei sĕ-i taie. Ca sĕ evite aşa ceva, a credut „sĕ dee consilii de abţinere dela escese contra speculanţilor“, aşa spune scrisórea acésta. „Mare eştĭ Dómne şi minunate sunt prostiile ómenilor!“ când astfel voesce cine-va sĕ se ghiléscă şi obiecteze „Gazetei Bucovinei“ de ce l'a apucat la trei parale, căcĭ „şi-a făcut o sacră datoriă de-a-l funda“, şi finesce ḑicênd: „dorind tot-déuna acelaşĭ devotament şi din partea D-Vóstre“.

Ecă cum pricep ómenii, şi din care causă se aliază unul séu altul la noi în ţéră de-a eda o fóiă, adecă, ca pĕcatele lor *sĕ nu se dea la ivélă.* De unde apoi se mai facem progres, când foile nóstre se fondéză, ca pĕcătoşiile unora sĕ rĕmână pe vecĭ nedescoperite? Aşa ceva numai unii din Bucovina, carĭ doresc censura presei, o mai fac. Au trecut acele timpurĭ, şi fiăcare Român adevĕrat sĕ se bucure, când vede, că se ciuruesce neghina din grâu, dér nu sĕ obiecteze „Gazetei Bucovinei“, că nu-l consideră, séu fac de dau *ucazul* ca „G. Bucovinei“ sĕ nu fiă tipărită în tipografia archidiecesei.

Şi apoi aceste se fac, ca sĕ nu se publice secretele, cum ai noştri după mórtea lui Silvestru caută a-se înegri unul pe altul. Căcĭ óre frumos a fost la 6 Iulie a. c. la masa oficiósă, sĕ fiă administratorul archidiecesei luat în rîs de către egumenul mănăstirei înaintea unui public aşa de mare, şi încă strĕin?

Acésta numai în Bucovina, — unde fiă-care egumen din mănăstire se crede şi trăesce, ca un *paşa*, — se póte face. Ce-şĭ vor închipui strĕinii despre legea şi naţiunea nóstră, când au auḑit cu urechile lor, în ce mod supusul a întêmpinat pe proistosul sĕu? Adĭ numai despre acésta se vorbesce, şi sciu strĕinii mai bine tóte câte s'au vorbit, decât ai noştri. Şi apoi, ce esemplu demn de imitat pentru întréga preoţime, ca toţĭ sĕ-şĭ facă de cap, căcĭ „ajuns'a poporul meu, ca oile perdute, păstorii lor s'au rĕtăcit“. Ierem 50,6.

Pe administratorul archidiecesei un egumen află sub demnitatea sa de-a merge sĕ-l întimpine la gară, căcĭ este capul bisericei din ţéră, pe când după Isakowicz, fostul popă arméno-catolic din Sucévă, care lucra contra legei ortodoxe, după cum amintesce şi D. Dan în „Candela“ p. 536 dela Sept. 1891, îi trimise cupeul cumpĕrat din banii mănăstirii.

Când în tótă Sucéva nimenea n'a voit sĕ dea trăsura pentru un popă armén catolic occidental, duşman legii şi naţiunii române, un egumen ortodox român o făcù, ca prin acésta sĕ-şĭ facă vadă la guvern, că în referinţele actuale el este unicul, care ar puté conduce naia ortodoxismului din acéstă ţĕrişóră în braţele papistaşilor.

Vĕ mai trebue comentar, faptele vedesc deplin! Mergeţĭ la Sucévă şi veţĭ auḑi destule şi veţi vedé cum strĕinii sunt aicĭ bine primiţĭ, ér de vei fi un biet cooperator, o vei păţi ca Petruc, care striga în 6 Iulie a. c., că n'are ce mânca, cu tóte că mănăstirea acésta are dela Mitropolia din Iaşĭ o sumă anumită, şi încă mărişóră, pentru primirea óspeţilor.

Astea, ba sunt încă multe alte, carĭ de ruşine nu le induc, sunt despre carĭ se vorbesc pretutindenea în ţéră. Trist, dér adevĕrat, şi toţĭ se miră până când? Se vede, că guvernul le sufere în detrimentul nostru. Cei ce nu sunteţĭ cuprinşĭ de acest spirit rĕu, sanaţĭ referinţele. Cu plecăciune

Călĕtorescu.

NECROLOG. Inconsolabilii: Lucia, fiică; Dimitrie şi Alexandru, fiiĭ; Smaranda şi Maria, nurorĭ; Lucia, Odetta şi Marius, nepoţĭ, au durerea a vĕ anunţa perderea prea iubitei lor mame, sócre şi bune **Maria August Laurian**, încetată din viéţă Vinerĭ 18 August, órele $12^1/_2$ ḑiua, şi vĕ rógă sĕ binevoiţĭ a lua parte la ceremonia funebră, ce va avé loc Mercurĭ, 23 August c., órele 3 p. m. Cortegiul va porni dela domiciliul decedatei, str. Labirint 41, la cimitirul Şerban-Voda (Bellu) în Bucurescĭ.

— Subscrişii cu inima frântă de durere anunţă, cum-că mult iubitul fiu, tată, frate şi cumnat **Stanciu Garoiu**, oficiant la judecătoria reg. din Zêrnescĭ, membru ordinar al Asociaţiunei transilvane şi cassar al desp. II, după un morb îndelungat în etate de 42 anĭ, şi împărtăşit cu sf. Taine îşĭ dete nobilul şi curatul sĕu suflet în mânile Creatorului, Marţĭ în 3 Septemvre st. n. c. la 4 óre p. m. Osĕmintele scumpului decedat se vor aşeḑa spre eternă odihnă Joi, în 5 Septemvre st. n. a. c. la 3 óre p. m. în cimiterul sf. bisericĭ din loc.

Zêrnescĭ, 4 Septemvre st. n. 1895.

Fiă-i ţĕrîna uşóră şi memoria binecuvêntată!

Vĕd. Nedelea Garoiu, ca mamă; Iancu şi Eugen, ca fiĭ; Ión, Maria, Stana, Nicolae, Nedelea şi Stoica, ca fraţĭ. Numeroşĭ cumnaţĭ, cumnate, nepoţĭ şi nepóte.

DIVERSE.

Gladstone. Starea sănĕtăţii lui Gladstone este admirabilă. Inainte cu câte-va ḑile el făcù o escursiune la Moely Farnman, şi urcà un munte, care are înălţimea de 1800 urme peste suprafaţa mărei. Alăturea cu moşnégul păşia nepótă-sa Dorothy Drew, care este numai cu 80 de anĭ mai tinĕră, decât renumitul ei moş. Gladstone are de gând sĕ facă de curênd o visită lordului Norton, până la castelul căruia trebue sĕ mérgă trei ḑile pedestru.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 3 Septemvre 1895.

Renta ung. de aur 4%	122.65
Renta de coróne ung. 4%	99.95
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	124.25
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	103.—
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	122.—
Bonurĭ rurale ungare 4%	98.25
Bonurĭ rurale croate-slavone	98.75
Imprum. ung. cu premii	158.50
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Segedin.	147.50
Renta de hârtie austr.	101.20
Renta de argint austr.	101.45
Renta de aur austr.	122.90
Losurĭ din 1860	155.—
Acţii de ale Băncei austro ungară.	1061.—
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	490.25
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	409.25
Napoleondorĭ	9.58
Mărcĭ imperiale germane	59.05
London vista	120.80
Paris vista	47.80
Rente de coróne austr. 4%	101.30
Note italiene	45.55

Cursul pietei Brasov.

Din 4 Septemvre 1895.

Bancnote rom.	Cump. 9.56	Vênd.	9.58
Argint român.	Cump. 9.50	Vênd.	9.55
Napoleon-d'orĭ	Cump. 9.58	Vênd.	9.61
Galbenĭ	Cump. 5.63	Vênd.	5.68
Ruble rusescĭ	Cump. 128.½	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump. 10.83	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump. 59.—	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%	100.75	Vênd.	101.75

Anunciurĭ

(inserţiunĭ şi reclame)

Suntŭ a se adresa subscrise, administratiunĭ. In casul publicării unui anunciu mai mult de odată se face scădĕmênt, care cresce cu cât publicarea se face mai de multe-orĭ.

Administr. „Gazeta Trans.“

ABONAMENTE

LA

„AZETA TANSILVANIEI“

Preţulŭ abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei lunĭ	3 fl. —
Pe şése lunĭ	6 fl. —
Pe unŭ anŭ	12 fl. —

Pentru România şi străinătate:

Pe trei lunĭ	10 fr.
Pe şése lunĭ	20 fr.
Pe unŭ anŭ	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anŭ	2 fl. —
Pe şése lunĭ	1 fl. —
Pe trei lunĭ	50 cr.

Pentru România şi străinătate:

Pe anŭ	8 francĭ.
Pe şése lunĭ	4 francĭ.
Pe trei lunĭ	2 francĭ.

Abonamentele se facŭ mai uşorŭ şi mai repede prin **mandate poştale.**

Domniĭ, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoiéscă a scrie adresa lămuritŭ şi a aréta şi poşta ultimă.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei.“